

Vinovăția unui vers

Blacks

Domnește peste zări o oboseală
și liniștea se-așterne desuet
să prindă în cătări o forfoteală
păstrată într-un suflet de poet.

Cătana se aşază în tranșee,
aşa cum în tăcere a exersat,
ca să lovească a versului cornee
ce s-a deschis spre-un vis imaculat.

Azi nu e timp de visuri călătoare,
iar dreptul de-a visa e blestemat:
să-și mistuie esența creatoare
reconstruind tot ce e dărâmat.

Dar poate că a lumii aventură
spre un tărâm alergic la frumos
dictată e de-o neagră editură
ce ne-a impus cititul rușinos.

Când nevăzute rânduri ne transformă
și le urmăm, neînțelegând nimic,
doar versul iubitor de altă normă
devine dintr-o dată inamic.

Fixată în a ei coloratură,
din lume se ridică-un tribunal
Și versul-i condamnat ca prin tortură
să își renege rolul pasional.

Cum îndrăznește să îi dea Lumină
când somnul ei de alb îi temător?
Nu simte acel surplus de calamină
ce poate s-o distrugă la motor!

Aşa că, mai simplu e să acuze,
să decreteze că e necesar
ca versul să rămână fără muze
iar glonțul să-l trimită emisar.

Cum ar putea a versului magie
să stea de pază cu al său penel
să-ntâmpine a glonțului urgie

POEZII ONLINE

cu un buchet de visuri în crenel?

Dar nu cătana este vinovată
că va roti trăgaciul arzător,
ci lumea nefiresc de enervată
pe versul de Lumină dătător

Nu caut nicidcum vinovăția
în suful fad ce pleacă din prezent
Când glontele atinge Curăția
se-aude doar al liniștii torrent.